

[Arbejdsministeren]

Jeg har imidlertid konstateret, at kravene til de forudgående ledighedsperioder, som er fastlagt i bekendtgørelsen om arbejdstilbud m.v., og som anvendes ved beregning af, hvornår en ledig opnår ret til en given ydelse, ikke altid er i overensstemmelse med dette princip. Denne uoverensstemmelse har jeg endvidere fået bekræftet via henvendelser fra Ligestillingsrådet.

Problemet opstår ved, at retten til en given ydelse er knyttet til den forudgående samlede dagpengeperiode inden for et nærmere afgrænset tidsrum, som det ikke er muligt at forlænge med en barselperiode. Eksempelvis hedder det i reglerne om uddannelsestilbud, at retten hertil før 1. arbejdstilbud indtræder efter 12 måneders ledighed med dagpengeret inden for de seneste 15 måneder.

På den baggrund agter jeg ved den førstkommande lejlighed at ændre bekendtgørelsen om arbejdstilbud m.v., således at der ved beregning af ledighedsperioder tages hensyn til barselorlov.

Spm. nr. S 209

Til *socialministeren* (22/11 91) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren på baggrund af svarene på spørgsmål nr. S 72-75 indskærpe over for Kommunernes Landsforening og kommunerne, at opkrævning af betaling for midlertidigt plejehjemsophold, herunder på dag- og døgncentre, såfremt der har været tale om overnatning forud for den 1. juli 1991, er sket i strid med de dagældende bestemmelser?«

Begrundelse

Der er stadig kommuner, der på trods af de utvetydige svar fra ministeren på spørgsmål nr. S 799 og S 800 (1990-91, 2. samling, sp. 7985 og 7986) og på spørgsmål nr. S 72-75 (1991-92, sp. 1248, 1249, 1250 og 1251) stadig mener, at det er usikkert, hvorvidt opkrævet betaling forud for den 1. juli 1991 var lovlig.

Svar (28/11 91):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Indledningsvis bemærkes, at der ikke i bistandsloven findes en institutionstype, der hedder døgncentre. Derimod findes der i bi-

standsloven regler om daghjem og dagcentre, jf. lovens § 74. Daghjem/nathjem er bestemt for personer, hvis tilstand kræver vedvarende tilsyn og pleje i dag- eller nattetimerne, men forudsætter i modsætning til plejehjem, at de pågældende fortsat har ophold i eget hjem.

Dagcentre er bestemt for personer, der har behov for særligt omsorgsarbejde, der bedst kan foregå på en institution. Dagcentre tilbydes aktiverende og forebyggende arbejde typisk i dagtimerne og skal ses som et supplement til personer, der har ophold i eget hjem.

Socialministeriet er ikke bekendt med, at kommunerne har haft vanskeligheder med hensyn til administration af reglerne om betaling for ophold i daghjem/nathjem og dagcentre. En nærmere beskrivelse af disse regler findes i Socialstyrelsens vejledning nr. 2 af 18. august 1988, afsnit 3.

Derimod har der i kommunerne været usikkerhed om betaling for midlertidigt ophold i plejehjem, f.eks. i forbindelse med et aflastnings- eller genoptræningsophold, hvilket fremgår af svarene på de spørgsmål, der henvises til i det her stillede spørgsmål. Denne usikkerhed var baggrunden for, at der med virkning fra den 1. juli i år blev indsat en udtrykkelig hjemmel i bistandslovens § 86 a til at opkræve betaling for midlertidigt døgnophold, jf. lov nr. 400 af 6. juni 1991. I forbindelse med vedtagelse af lov nr. 400 udsendte Socialministeriet en orienteringsskrivelse af 30. maj 1991 til samtlige kommuner og amtskommuner, hvor man orienterede om de nye regler, herunder bestemmelsen i § 86 a.

Betaling for midlertidigt døgnophold forud for den 1. juli 1991 blev reguleret af reglerne i bistandslovens §§ 85 og 85 a, det vil sige de almindelige regler om betaling for ophold i plejehjem.

Som det fremgår af mit svar af 21. oktober 1991 på spm. nr. S 75, er det indtrykket i Socialministeriet, at kommunerne forud for den 1. juli 1991 har fulgt forskellig praksis med hensyn til opkrævning af betaling for midlertidigt døgnophold. Dette var baggrunden for, at jeg den 23. oktober rettede henvendelse til Indenrigsministeriet og samtlige tilsynsråd og bad tilsynsmyndighederne om at undersøge, hvordan kommunerne har administreret bestemmelserne, og derefter henstille til de kommuner, der måtte have handlet i strid med lovgiv-